

naš tednik

LETO XXVIII — Številka 45 4. novembra 1976 Cena 4.— šil. P. b. b.
Erscheinungsort Klagenfurt. — Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

Navodilo za bojkot ugotavljanja

Štetje 14. novembra se vrši po redu parlamentarnih volitev (Nationalratswahlordnung). To pomeni, da udeležba ni obvezna. Večinske stranke vas bodo — kakor delajo že sedaj — skušale prepričati, da je udeležba obvezna. Temu ni tako! Kajti v zakonu o narodnih skupnostih (Volksgruppengesetz) je v § 1, odstavek dobesedno zapisano:

„Keine Person ist verpflichtet, ihre Zugehörigkeit zu einer Volksgruppe nachzuweisen“.

Vsako drugo govorjenje je laž in to povejte tudi drugim! Prav tako ni nobenih kazenskih sankcij, če se kdo ugotavljanja ne udeleži. Vsak, ki je dopolnil 14. leto, lahko sam bojkotira štetje. Za mlajše otroke pa odločata ali oče ali mati. Na volišču dobi eden od staršev v roke toliko volilnih listov, kolikor je mladoletnih otrok.

Možnosti za bojkot je več. V glavnem poznamo tri:

1. Da greste na volišče in zapišete katerikoli drug jezik — razen slovenščine;
2. da volite neveljavno (napravite veliko črto na listu, da oddaste prazno glasovnico, da oddaste prazno kuverto, da napišete veliko številko „7“ itd.);
3. ali pa ostanete kratkoma doma — in si napravite lepo nedeljo (ali izlet v okolico).

Razstreljeni partizanski spomenik na Komlju nadalje zaostri vzdušje:

Tudi dinamit nas ne bo odvrnil od bojkota preštevanja!

Šteti nameravajo Slovence 14. novembra. Treba je pripraviti ljudi, jih ustrahovati, da bodo ubogali, da se bodo dali prešteti. Treba je uničiti spomenike boju Slovencev proti nacističnim zverinam. Proti nacistom, ki so izbojevali z različno pomočjo začasno zmago proti popolni izpolnitvi člena 7 državne pogodbe. Nacisti, najhujši sovražniki demokratične neodvisne Avstrije, so javno pokazali, kar drugi skušajo zagniti. Obstoj slovenske narodne skupnosti na Koroškem jim je trn v peti. Slovence je treba iztrebiti, jih zapisati zgodovini. Izbrisati je treba spomin na boj slovenskih partizanov proti nacizmu. Proti nacizmu, ki je zlil na človeštvo najhujše gorje, ki ga pomni dolga človeška zgodovina.

Nacistične organizacije rastejo kot gobe po dežju

Dokler se je Avstrija potegovala za državno pogodbo, se je prav rada sklicevala na protinacistični boj slovenskih partizanov na Koroškem. V tem je utemeljevala svoj lastni doprinos k osvoboditvi izpod nacizma. Ko je dobila svojo

državno pogodbo, je pustila na površje sile, ki jim je ostal cilj uničenje koroških Slovencev, sile, ki rovarijo slej ko prej proti demokraciji in enakopravnim odnosom med ljudmi različnih narodov, ras, ver.

Avstrija, predvsem pa Koroška, je pojmovala denacifikacijo, tako

da je stare nacistične kratkoma prevzela v svoje oblastne strukture. Na visokih položajih so se znašli ljudje, ki so se bojevali v prvih vrstah nacistov proti Judom, Slovincem, proti vsem pripadnikom „manjvrednih ras“.

Kot rastejo gobe po dežju, tako so nastajale po 15. maju 1955 organizacije, ki najostreje nasprotujejo določilom državne pogodbe. Ob podpori in sodelovanju oblasti Avstrije. Ista Avstrija, ki ob vseh priložnostih — kadar je pač treba — prav rada trobi, da je postala prva žrtev nacizma.

Boj partizanov proti nacizmu

Slovenski koroški partizani so se bojevali proti nacizmu v sklopu Narodno osvobodilne vojske, torej v sklopu zavezniške vojske.

In kaj se dogaja s spomeniki teh zavezniških vojakov, padlih v boju

proti zverinskemu nacizmu? Njih spomenike razstreljujejo, polivajo z barvo, oskrunjajo. Dolga je vrsta oskrujenih partizanskih spomenikov. Vseeno, ali na pokopališčih, na blagoslovljenih tleh torej, kot v Št. Rupertu pri Velikovcu ali v Žrelcu, ali zunaj pokopališč, kot na Robežu ali na Komlju, nikjer niso varni. Razen tistih zločincev, ki so leta 1973 razstrelili spomenik na Robežu — sami so se izdali —, so se vsi lahko poskrili. Policija zatrjuje, da jih ne more najti. A ta policija točno ve, kdaj mora usekati, takrat namreč kadar demonstrirajo antinacisti obeh narodov na Ko-

roškem proti oživiljanju nacizma, kot se je npr. zgodilo v Škocijanu. Na škocijanskem spomeniku, ki so ga odkrili „padlim obeh svetovnih vojn“ 8. avgusta letos, ni zapisano niti eno ime 20 škocijanskih žrtev nacizma.

Razstrelili partizanski spomenik

V noči od 30. na 31. oktober so razstrelili nacistični zločinci partizanski spomenik na Komlju. Nekaj več kot štiri leta je stal. Odkrili so ga 28. junija 1972. V slavni spomin partizanom, ki so padli 12. oktobra

(Dalje na 8. strani)

Protestno zborovanje slovenskih teologov

Kot poroča Družina (42, 31. 10. 1976), so imeli študentje, uslužbenci in profesorji teološke fakultete v Ljubljani in Mariboru 21. oktobra veliko protestno zborovanje proti ugotavljanju manjšine, ki ga namerava Avstrija izvesti 14. novembra. V veliki avli ljubljanske teološke fakultete, kjer so bile obešene na stene gesla kot — Proč z nasiljem. Korošci, z vami smo. Nismo številke, smo ljudje! Koroška — zibelka slovenstva. Nočemo preštevanja — je govoril prof. Janez Janžekovič, teologom z oddelka fakultete v Mariboru pa škof Vekoslav Grmič.

Prodekan Franc Plemenitaš je mariborskim teologom orisal vlogo Golijata-Heimatdiensta in slovenskega Davida: „Krščanstvo ne pozna večvrednih in manjvrednih ras. Preziranje in tlačjenje bližnjega je v nasprotju s Kristusovim naukom ljubeznivo. To toliko bolj, ker je tudi Cerkev na Koroškem ponemčevala in tudi sedaj molči!“

Škof Grmič je poudaril, da je preštevanje, kot ga izvaja avstrijska vlada, in odnos do slovenske in hrvaške manjšine povsem „nemoralno početje“, da je v duhu tistega, ki ga sv. pismo imenuje lažnivca in ubijalca. Ko je govoril o tkim. „prastrahu“, ki izvira iz slabe vesti, je dejal škof Grmič:

„Iz te prakrvice z ene strani in iz regeneracijskega procesa manj-

šin z druge strani se hrani nemški pragon po potujčevanju in oblasti nad drugimi narodi.“ Preštevanje je novo sovražno dejanje od narodnih manjšin. Avstrijska oblast najprej zagreši etnocid, potem pa „v skladu z dejanskim stanjem, ki ga sploh v tako zastrupljenem ozračju, kot je na Koroškem, ni mogoče ugotoviti, želi dati preživelim pravice, toda zopet z omejitvijo, da je še prej treba „ugotoviti“ njihovo število... In v tem je tudi huda krivica v tem trenutku.“

Profesor Janez Janžekovič, ki je na ljubljanskem zborovanju obsodil avstrijsko raznarodovalno politiko, je soglašal z izjavo Josipa Vidmarja, prejšnjega predsednika Slovenske akademije zna-

nosti in umetnosti, da je početje avstrijskih politikov naravnost „kanibalski šovinizem“, pritisk na manjšino pa podlost in barbarstvo. „Pravi namen preštevanja ni ugotavljanje, marveč zastraševanje.

Janžekovič je nadaljeval in zaključil z naslednjimi mislimi: „Pravilno je dejal eden od vodilnih koroških Slovencev: „Preštevanje je popolnoma nepotrebno, ker nas imajo natančno preštete. Čisto dobro vedo, ta in ta je zaveden, ta omahljiv, ta napol ponemčen. Naj se pojavi spet kak Hitler, pa bodo brez preštevanja ene pobili, druge poslali v taborišča, tretje skušali povsem ponemčiti.“

Vsak narod je vrednota, ki jo je treba varovati, gojiti, ohraniti. Vsak narod je posebna individualnost z nekaterimi značilnostmi, ki jih nima noben drug. Vsak narod po svoje popestri človeštvo. Pa so zgodovinske okoliščine tako nanesle, da med nemškim narodom, ki spada med najbolj razvite in najbolj nadarjene na svetu, žive tudi drobci slovanskih narodov, med njimi majhna slovenska manjšina na Koroškem. Ali ni to velika zanimivost? Med nemškim ljudstvom je naseljen tudi narodič, ki govori čisto drugače, nekoliko po svoje gleda na svet, na poseben način čustvuje, ima nekatere vrline, ki jih Nemec nima, pa tudi nekatere napake, ki pri drugih narodih niso tako vidne. Skratka, slovenska manjšina bi morala biti za večinski narod zanimivost, redkost, izvirnost, posebnost.

Kako ravnamo z drugimi redkostmi in posebnostmi: z ostanki

(Nadaljevanje na 8. strani)

Edinole dan poprej položeni venec je ostal nepoškodovan, medtem ko so drobci razstreljenega spomenika posejani daleč naokrog.

„Niti groša za razvoj gospodarstva“

Na seji predsedstva republiške konference SZDL Slovenije je predsednik komisije za manjšinska in izseljeniška vprašanja Jože Hartman podal obširno poročilo o položaju koroških Slovencev. Dotaknil se je pri tem tudi socialne komponente. Prinašamo nekaj izvečkov:

Pravijo, da se Slovincem v Avstriji dobro godi, tako v materialnem kot političnem pogledu. Poprečni življenjski standard da je višji od slovenskega v Jugoslaviji in Slovenci v Avstriji bojda niso izpostavljeni nikakršni diskriminaciji in uživajo več svobode, kot bi bilo v Jugoslaviji sploh mogoče. Dejstvo, da imajo koroški Slovenci določen standard, je posledica njihovega trdega dela, pri katerem pa naletijo samo na velike težave in so v neenakem položaju z večino, ki ima v rokah vse pomembne gospodarske institucije, kapital in kader.

Avstrija jim ne da niti šilinga za njihov gospodarski razvoj. Ko so si zgradili novo poslopje združne zveze v Celovcu, so jim oblasti dvanajst let ovirale postavitev poslopja. Ko so hoteli zgraditi kulturni dom v Celovcu, je mestna uprava spremenila urbanistični načrt, da bi to preprečila. Za Slovence ni stanovanj v mestih. Poprečna struktura slovenskega prebivalstva je v že sicer najslabše razviti avstrijski deželi Koroški, skrajno slaba in se delež kmečkega prebivalstva celo večja. Slovenci nimajo industrije, kvalifikacijska struktura delavca je najnižja. Uslužbenci slovenske narodnosti so na najslabše plačanih položajih na železnici, pošti ter v komunalnih in občinskih službah. Slovenski intelektualci pa morajo s trebuhom za kruhom v druge avstrijske dežele ali v inozemstvo, ker ga na Koroškem zanje ni.

Avstrijski katoličani proti štetju

● Katoliška delavska mladina Avstrije s skrbjo ugotavlja, da ● štetje 14. novembra pomeni težek udarec prizadevanjem za ● spravo, je rečeno v resoluciji, ● ki jo je sklenila KAJÖ (Katholische Arbeiterjugend Österreichs) na svoji zadnji centralni seji zveznega vodstva v Innsbrucku. Katoliška delavska mladina je mnenja, da ugotavlja

● nje ne more biti podlaga za izpolnitev člena 7. Zaradi tega ● se je izrazila KAJÖ solidarna z manjšinami v Avstriji ter priporoča svojim aktivistom, članom in prijateljem, naj se angažirajo proti vsem ukrepom, ki ali onesigurajo prvotne pravice manjšin v Avstriji ali jih zožujejo.

Zastopniki hrvaških duhovnikov proti preštevanju

Željezo, v oktobru 1976

Kot zastopniki dušnih pastirjev več kot 30.000 hrvaško govorečih katoličanov v škofiji Željezo (Gradišćanska) se obračamo z naslednjo izjavo na gradišćansko in avstrijsko javnost:

1. Doslej je bilo sožitje vseh delov gradišćanskega prebivalstva, t. j. Gradišćancev z nemško, hrvaško in madžarsko materinščino, kljub nekaterim napetostim mirno. Toda izredno ljudsko štetje, ki ga je odredila zvezna vlada v soglasju z glavnim odborom državnega zbora, povzroča mnogo nemirov in zmed.

Po večdesetletni propagandi za asimilacijo in po agitaciji za zatajitev materinščine, torej za hudo neresnico, obžalujemo prav posebej ukrep izrednega ljudskega štetja. Propagirana zatajitev materinščine je istovetna z bojkotom jezokovnega štetja. Ni čuda, če hočejo mnogi Hrvati, zvesti svoji materinščini, bojkotirati ljudsko štetje na drug način, s tem da sploh ne bodo šli tja ali pa bodo oddali števno polo neizpolnjeno. Vprašati moramo torej vsa pristojna mesta, kako more biti izid štetja v takih okoliščinah tako imenovana uporabna orientacijska pomoč za nadaljnje državne ukrepe. Mi verujemo predvsem v osnovne vrednote in dejstva, o katerih ni možno glasovati. Resnica, verodostojnost in zvestoba materinščini

spadajo po našem mnenju tudi na Gradišćanskem med te osnovne vrednote. Nadalje mislimo, da zadoščenju doseganja zares zakonita jezikovna štetja kljub svojim pomanjkljivostim kot uporabno sredstvo. Vrhu tega opozarjamo na uradne cerkvene ugotovitve o cerkvenem občestvu, ki jih delajo vsako drugo oz. tretje leto. Te ugotovitve veljajo kot osnova za naše dušnopastirske ukrepe in pospešujejo sožitje narodnih skupnosti v naši škofiji.

2. Radi opozorimo na izpovedi avstrijske sinode 1974. Temu zboru, pri katerem je bilo prisotnih poleg več sto nemško govorečih udeležencev samoumevno le nekaj zastopnikov jezikovnih manjšin, je gotovo v čast, da je izrekel jasno besedo v prid narodnim manjšinam. Mi torej pričakujemo, da izpovedi, ki so jih napravili na Dunaju za vso Avstrijo, tudi na škofijski ravni potrdijo in uresničijo, ker pomenijo ti sklepi za vsakega človeka pravno obveznost.

Od vseh strani javnega življenja pričakujemo zadržanje, prijazno narodnim skupnostim, kot je to razglasil II. vatikanski cerkveni zbor za vse narode in dežele kot človeško dolžnost. Zato smo hvaležni tistim organizacijam, tiskovnim organom in piscem, ki so obsodili novi zakon o ljudskem štetju kot „diktat“ in „prekršek pravnih določil“, kot npr. „Die Furche“,

„präsent“, „profil“. Z zadoščenjem in hvaležnostjo ugotavljamo, da sta se izrekli neprenehno proti takemu ljudskemu štetju med dr. bivši zvezni kancler Josef Klaus in do nedavnega tudi zvezni kancler B. Kreisky. Naša posebna hvaležnost velja bivšemu ministru A. Mocku za stališče, ki ga je podal v državnem zboru 7. julija 1976 o praksi podpiranja asimilantov na Gradišćanskem.

3. Imeli smo za svojo dolžnost, da podamo iz dušnopastirskih vzro-

kov svoje stališče o nadvse važnem problemu ljudskega štetja posebne vrste in o etično jasnih vprašanih asimilacije in zatajitve materinščine. Spričo izredno velikega duševnega in političnega pritiska na vernike naših župnij ne moremo molčati ob tem zlonosnem razvoju. Mislimo, da se vsak Avstrijec z jasnimi pozitivnim stališčem v prid jezikovnim skupnostim v svoji lastni domovini usluži najboljše ne samo narodnim manjšinam, ampak tudi naši skupni do-

movini. Zato naša vljudna prošnja: Objavite našo izjavo in podpišite našo pošteno, dobro stvar.

V imenu imenovanih duhovnikov:

mag. Štefan Horvath, I. r. častni kanonik, dekan
mons. Martin Mersich, I. r. kanonik

p. dr. Augustin Blazovich, I. r. urednik hrvaškega cerkvenega lista
Karel Prets, I. r. dekan, župnik in drugi

Auch kroatische Priestervertreter gegen die Volkszählung

Eisenstadt, im Oktober 1976 zur bevorstehenden Volkszählung

Als Vertreter der Seelsorger von mehr als 30.000 kroatischsprachigen Katholiken der Diözese Eisenstadt (Bgld.) wenden wir uns mit folgender Erklärung an die Öffentlichkeit des Burgenlandes und Österreichs:

1. Bis jetzt lebten alle Volksteile des Burgenlandes, d. h. Burgenländer deutscher, kroatischer und ungarischer Muttersprache, trotz mancher Spannungen im Frieden und in Ruhe zusammen. Aber die von der Bundesregierung im Einvernehmen mit dem Hauptaus-

schuß des Nationalrates angeordnete außerordentliche Volkszählung verursacht viel Unruhe und Verwirrung.

Nach jahrzehntelanger Propaganda für Assimilierung und nach der Agitation zur Verleugnung der Muttersprache, also zu einer schwerwiegenden Unwahrheit, bedauern wir den Schritt einer außerordentlichen Volkszählung ganz besonders. Die propagierte Verleugnung der Muttersprache kommt einem Boykott der Sprachenermittlung gleich. Kein Wunder, daß viele ihrer Muttersprache treue Kroaten des Burgenlandes die Volkszählung auf eine andere Art und Weise auch boykottieren wollen, indem sie einfach nicht hingehen oder den Erhebungsbogen unausgefüllt abgeben werden. Wir müssen daher allen zuständigen Stellen die Frage stellen, inwieweit die Ergebnisse einer Zählung unter solchen Umständen eine sogenannte brauchbare Orientierungshilfe für weitere staatliche Maßnahmen sein können. Wir glauben vor allem an Grundwerte und Tatsachen, die unabstimmbar sind.

Die Wahrheit, die Glaubwürdigkeit und die Treue zur Muttersprache gehören nach unserer Auffassung auch im Burgenland zu diesen Grundwerten. Weiters sind wir der Meinung, daß die bisherigen wirklich gesetzlichen Sprachzählungen trotz ihrer Mängel noch ehestens als brauchbare Handhabe ausreichen. Darüber hinaus verweisen wir auf die kirchenamtlichen Feststellungen über das Kirchenvolk, die jedes zweite bzw. dritte Jahr vorgenommen werden. Sie gelten als Grundlage für unsere seelsorg-

lichen Maßnahmen und fördern das Zusammenleben der ethnischen Gruppen in unserer Diözese.

2. Wir verweisen gerne auf die Aussagen der Österreich-Synode 1974. Es gereicht dieser Versammlung, bei der neben hundertern deutschsprachigen Teilnehmern selbstverständlich nur wenige Vertreter der Sprachminderheiten anwesend waren, sicherlich zur Ehre, daß sie ein klares Wort zugunsten der ethnischen Minderheiten gesprochen hat. Wir erwarten, daß die in Wien gesamtösterreichisch getroffenen Aussagen auch auf der Diözesanebene bejaht und in Taten umgesetzt werden, weil diese Beschlüsse für jeden Menschen eine moralische Verpflichtung bedeuten.

Wir erwarten von allen Seiten des öffentlichen Lebens eine volkgruppenfreundliche Haltung, so wie dies vom II. Vatikanum für alle Völker und Länder als menschliche Aufgabe verkündet wurde. Deshalb sind wir jenen Organisationen, Presseorganen und Autoren dankbar, die das neue Volkszählungsgesetz als ein „Diktat“ und „Rechtsbruch“ verurteilt haben, wie z. B. „Die Furche“, „präsent“, „profil“. Mit Genugtuung und Dankbarkeit vermerken wir, daß sich u. a. Altbundeskanzler J. Klaus und bis vor kurzem auch Bundeskanzler B. Kreisky immer wieder gegen eine solche Volkszählung ausgesprochen haben. Unsere besondere Dankbarkeit verdient Minister a. D. A. Mock für seine Stellungnahme am 7. Juli 1976 im Nationalrat zur Subventionierungspraxis der Assimilanten im Burgenland.

pogoje za nadaljnjo krepitev demokratičnega boja naše manjšine, za krepitev enotnosti vseh demokratov in antifašistov, ki je jamstvo za uspešno uveljavljanje vseh demokratičnih teženj v družbi in s tem tudi za dosledno uresničevanje narodnih pravic zajamčenih v členu 7 državne pogodbe.

Dunaj, dne 21. 10. 1976.

Klub slovenskih študentov na Dunaju, Mondscheingasse 11, 1070 Dunaj

Proti posebnemu preštevanju koroških Slovencev

Pred kratkim je bil v Trstu občni zbor Slovenske skupnosti, na katerem so izvolili člana pokrajinskega sveta, hkrati pa so bile sprejete tri resolucije, glede osimskega sporazuma, ugotavljanja koroških Slovencev in reforme radia Trst A. Resolucija:

Občni zbor Slovenske skupnosti v Trstu je dne 24. oktobra 1976 na svojem zasedanju v zvezi z bližnjim preštevanjem koroških Slovencev s strani avstrijskih oblasti soglasno sprejel resolucijo, ki pravi:

Izjava Kluba slovenskih študentov na Dunaju k bojkotu preštevanja manjšine

(Sprejeta na izrednem občnem zboru KSŠ, dne 22. oktobra 1976)

Ugotavljanje manjšine ali „jezikovno štetje“ kot ga uradno imenujejo, pomeni doslej najhujši napad na demokratične pravice naše narodne manjšine, kar dokazuje, da avstrijska vlada, kljub lepim besedam in obljubam, zlepa ni pripravljena izpolniti jasna in nedvoumna določila člena 7 državne pogodbe. Nasprotno, s preštevanjem jih namerava svojevoljno revidirati in se tako znebiti mednarodnih obveznosti.

Očitni namen jezikovnega štetja 14. novembra je registrirati vse tiste Slovence, ki se nemškonacionalnemu nasilju niso uklonili in so vsem diskriminacijam, različnim družbenim in psihološkim pritiskom nakljub vztrajali v boju za uveljavitev demokratičnih narodnih pravic. Nobeno ugotavljanje ali štetje ne more biti podlaga in tudi ne orientacijska pomoč za uresničevanje manjšinskih pravic, tako ravnanje služi edino le legalizaciji protiustavne raznarodovalne politike državnih in deželnih oblasti in večdesetletne šovinistične gonje protislovenskih organizacij. Preštevanje in zakon o narodnostnih skupinah sta sad kapitulantske politike vodstva SPÖ, njegove kolaboracije z najreakcionarnejšimi silami avstrijske družbe. To dokazuje tudi že samo dejstvo, da je vlada pripravljena potrošiti blizu 100 milijonov šilingov davkov delovnih ljudi, da ugotovi zahtevam nemškonacionalnih in neonacističnih sil, za „pospeševanje“ narodnih manjšin pa daje na razpolago le pičlih pet milijonov. Preštevanje tudi ni statistična zadeva, kot to pogosto zatrjuje vlada, temveč izključno političen akt, naperjen proti pravicam in interesom narodnih manjšin v Avstriji. To dokazuje tudi trenutno protislovensko ozračje na Koroškem, to dokazujejo nešteti protislovenski izpadi, grožnje in števila podtikavanja nacionalističnih, tudi najvišjih vladnih politikov, ter nenazadnje tudi propagandne akcije parlamentar-

nih strank, ki naj bi ustvarile primerno, naravno plebiscitno ozračje. Klub slovenskih študentov na Dunaju zato tudi odločno protestira proti hujškemu propagandnemu pohodu parlamentarnih strank ter hkrati ugotavlja, da so odgovorne stranke s svojo plebiscitno gonjo same razkrinkale vse laži o objektivnosti štetja in svobodni, neplivani odločitvi posameznika o narodni pripadnosti.

Koroški Slovenci bomo naše demokratične pravice, priborjene v antifašističnem narodnoosvobodilnem boju in mednarodno zajamčene v členu 7 državne pogodbe najboljše ubranili z najmočnejšim bojnim sredstvom, z bojkotom jezikovnega štetja 14. novembra 1976. Poskrbeli bomo, da avstrijska vlada ne bo dobila v roke zelenega števila Slovencev, da bi tako z našo pomočjo revidirala člen 7 državne pogodbe. To se pravi, da pri preštevanju meseca novembra na dvojezičnem ozemlju noben koroški Slovenec ne bo zapisal slovenščine! Ostali bomo doma, ali pa bomo glasovali neveljavno oziroma zapisali kak drug jezik!

Z uspešnim bojkotom bomo prekržali načrte šovinističnih, protislovenskih sil ter vlado prisilili k iskanju novih, demokratičnih poti reševanja manjšinskega vprašanja!

Kakor vprašanje narodnih manjšin ni le vprašanje neposredno prizadetih, temveč osnovno vprašanje demokracije, tako je tudi ugotavljanje manjšine 14. novembra zadeva celotne demokratične javnosti v Avstriji. Zato je vsak napad na pravice narodnih manjšin, kakor npr. preštevanje, hkrati tudi napad na demokracijo. Šovinizem in nemškonacionalno hujskanje sta naperjena ne le proti slovenski manjšini, temveč tudi proti interesom večinskega naroda, njun skupni namen je onemogočiti solidarnost delovnih ljudi obeh narodnosti v njihovem boju za socialni in družbeni napredek.

Kmetijskozborske volitve: lista 5 - Ignac Domej

Za volitve v Kmetijsko zbornico za Koroško, ki bodo v nedeljo, dne 21. novembra t. l., je Skupnost južnokoroških kmetov (Gemeinschaft der Südkärntner Bauern)

okrajne Kmetijske zbornice. V ospredju bodo stala predvsem vprašanja gospodarsko-socialne konfrontacije kmečkih ljudi z industrijskim in trgovskim sektor-

ta so zgradile Kmetijske skupnosti ali zadruge, po njih vozijo večinoma avtomobili mestnih ljudi in tovornjaki industrijskih in gradbenih podjetij. Zato bo upravičena zahteva, naj razbremenijo občine in dežela kmete od vzdrževanja cest in prevzamejo s tem povezane stroške.

nudbo delovne sile že itak prenasočena.

● **Torej: nova industrijska podjetja tja, kjer jih je premalo in od koder se morajo ljudje dnevno do 30 km ali več voziti na delo. Blago zaradi transporta ne trpi, trpijo pa delavci, med njimi številni mali kmetje, ki so dnevno po 60 km ali več na poti.**

Zahteve in koristi vseh kmetov in najemnikov bodo v prihodnji Kmetijski zbornici najbolje zastopali možje in žene našega zaupanja, ki kandidirajo na listi Skupnosti južnokoroških kmetov!

● **V ta sklop sodi tudi celokupno prostorsko načrtovanje in urejanje. Kmetijska zbornica bo morala regionalno preprečiti nadaljnjo industrijsko koncentracijo v območjih, ki so s po-**

Tudi dinamit nas ne bo . . .

(Nadaljevanje s 1. strani)

1944 v boju proti nacističnim krvnikom.

Osem dni poprej, 24. oktobra, je dala obnoviti Zveza koroških partizanov na 3. tovariškem srečanju spomenik prvemu spopadu slovenskih partizanov z nemškimi nacističnimi enotami na Koroškem.

Nacistom, najhujšim sovražnikom svobodoljubnega človeštva, je prav vsako sredstvo, da netijo nemire in sovraštvo. Nad šest milijonov Judov imajo na vesti, druga svetovna vojna, ki so jo zanetili, je zahtevala 60 milijonov mrtvih. Danes pa je v Avstriji žal znova tako, da se lahko postavi s Hitlerjevimi odlikovanji, da nam kažejo junaka v tistem, ki se je bojeval „für Führer und Volk“ (za Führerja in narod), da se lahko shajajo nemoteno esesovci, da z znakom SS lahko delaš reklamo za svoje podjetje (glej rot-press, 6 glasilo Zveze socialističnih študentov Avstrije / Verband Sozialistischer Studenten Österreichs, 6/76, str. 7: Beschlüge Schack Villach). Partizane, borce proti nacizmu, borce za svobodo in neodvisnost Avstrije, zmerjajo z morilci in podobnim. In policija take prizore samo opazuje. Ničesar ne ukrene, da bi končno preprečila vsakršno oživiljanje nacizma v Avstriji.

Padel je spomenik na Komlju. Kot že številni drugi spomeniki protinacističnim borcem in žrtvam na-

cizma. Policija menda vso stvar raziskuje.

14. novembra nas hočejo šteti. Oblasti so klonile nacistom in nemškimi šovinistom in si prisvojile njihovo zahtevo. Nič jih ne brigajo jasna določila državne pogodbe. Če pa Slovenci demonstrirajo proti naklepom, ki utegnejo postati nekoč usodni za svobodo in neodvisnost Avstrije, jih policija odkrije. In zaseduje.

Eden od morebitnih neposrednih motivov je najbrž ta, da so dan poprej položili venec na vznožje spomenika. Spomenik sam morda ne bi bodel v oči, toda očitno je storilce motilo, da je spomin na padle partizane še vedno živ.

Za Narodni svet koroških Slovencev je osrednji tajnik Filip Warasch poudaril, da se je Avstrija v členu 19 državne pogodbe obvezala, da bo „spoštovala, ščitila in ohranila“ spomenike, ki so namenjeni vojaški slavi tistih armad, ki so se na avstrijskih tleh borile proti Hitlerjevi Nemčiji.

Atentat sam se ne da dovolj ostro obsoditi. V parlamentu zastopane stranke so odgovorne za vzdušje, v katerem je prišlo do tega zločina. Predvsem pa so zamudile, da bi s temeljitim pojasnjenjem pripomogle do odstranitve predsodkov, namesto tega pa so delale drago propagando, izključno le za preštevanje.

Protestno zborovanje . . .

(Nadaljevanje s 1. strani)

rimске kulture, s starimi umetninami? Zaščitimo jih. Vem, da se zgrajate nad mislijo, da bi človeka obravnavali kakor žival in ga zaščitili kakor nilskega konja; narodu gre vendar vse drugačno spoštovanje in varstvo kakor rastlinski ali živalski vrsti. A danes je žal še tako, da bi bila marsikatera manjšina na svetu vsa srečna, če bi jo večinski narod s svojimi zakoni tako učinkovito zaščitil, kakor je zaščitil redke živali.

... Nemškemu narodu je v prid, bolj kakor manjšini sami, da si to redkost, slovensko manjšino na svoji zemlji, ohrani... Pritisk na manjšino, rahel in obziren, bi moral biti prav v nasprotni smeri, kakor je bil doslej. Slovence, ki so na pol ponemčeni, bi morali Nemci sami opozarjati, naj nikar ne zamenjajo svojega lepega in zanimivega materinega jezika, naj pošiljajo svoje otroke v slovenske šo-

le, naj ostanejo zvesti očetnim navadam in izročilom.

Ali je med Nemci kdo, ki je zmožen take širokosrčnosti? Narod, ki je dal človeštvu toliko kulturnih velikanov, narod, ki je rodil Herderja, da ne bi bil tega zmožen? Med Nemci je veliko plemenitih ljudi, ki obsojajo raznarodovanje. Tudi koroški Slovenci jih poznajo in vabijo na svoja zborovanja. Kak Werner Berg gotovo želi, da bi se ohranila slovenska manjšina, ki mu je navdihnili toliko umetnin. Takih širokosrčnih Nemcev je mnogo. A ena slabost je, žal, značilna za nemški narod: da je takoj razorožen pred vsakomer, ki se sklicuje na nemški nacionalizem. Ta slabost je pred nedavnim pomagala Hitlerju na oblast. Večina koroških Nemcev je potihoma obsojala izgrede proti dvojezičnim napisom in proti Slovincem sploh, javno pa je premalo odločno nastopila proti junačenju svojih šovinistov. Junačenju? Če bi se ti nestrpeži enako znašali recimo nad rusko manjšino, bi to moglo veljati, če že ne za junaštvo, pa vsaj za predrznost. Spraviti se na nekoga, ki je mnogo šibkejši, je pa podlost in strahopetnost.

Ta popustljivost poštenih Nemcev je kriva nameravanega preštevanja, ki so ga zvijačno izsilili nemški šovinisti. Preštevanje, ki je v sedanjih razmerah nesramen pritisk na našo manjšino, je podlost in barbarstvo, zato proti njemu ogorčeno protestiramo.

Ob sklepu protestnega zbora so podali posebno izjavo, ki so jo poslali tudi vsem škofom Avstrije, Socialistični zvezi SR Slovenije, Komisiji za stike z verskimi skupnostmi, avstrijskemu generalnemu konzulatu v Ljubljani in cerkveni tiskovni agenciji Aksi.

CARTER NOVI PREDSEDNIK ZDA

Demokratski kandidat Jimmy Carter bo novi predsednik ZDA. Pri predsedniških volitvah 2. novembra je pridobil večino volilnikov, ki bodo v posebnem postopku volili predsednika. Carter je posestnik orehove farme, moli do 25-krat na dan in je iznenadil v volilnem boju — prav tako kakor tekmelec Gerald Ford — s svojevrstnimi izjavami. Njegov podpredsednik bo liberalni Walter Mondale, ekspert za socialna in — manjšinska vprašanja.

GOSTOVANJE AKADEMIJE ZA GLEDALIŠČE, RADIO, FILM IN TELEVIZIJO IZ LJUBLJANE

Prireditelj: Slovensko prosvetno društvo „Bilka“ v Bilčovsu

Kraj: Bilčovs, pri Miklavžu

Čas: petek, 5. XI. 1976, ob 20. uri

KANDIDATI SKUPNOSTI JUŽNOKOROŠKIH KMETOV

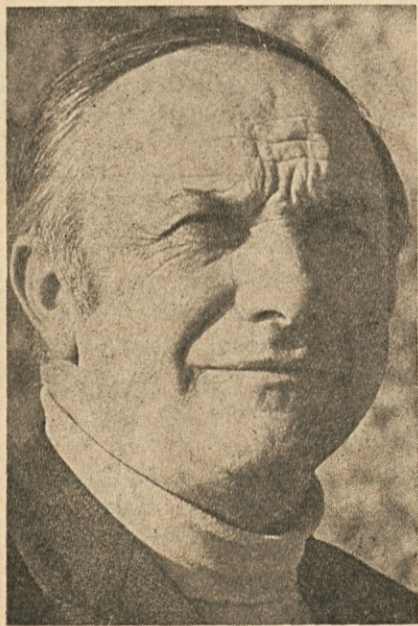
	Kraj	Občina
1. DOMEJ Ignac	Rinkole	Pliberk
2. KRUSIC Anton	Velinja vas	Bilčovs
3. LESJAK Ludvik	Breg	Rožek
4. WIESER Feliks st.	Slov. Plajberk	Borovlje
5. GOLAVČNIK Jože	Zagorje	Žitara vas
6. KAP Miha	Žamanje	Škocijan
7. KUŠEJ Valentina	Šmihel	Pliberk
8. SIMA Pavel	Pulpiče	Vrba
9. MIKL Janez	Pečnica	Bekštanj
10. KNEZ Anton	Lobnik	Železna Kapla
11. ORAŽE Mirko	Sele-Cerkev	Sele
12. ZABLATNIK Ana	Bilnjovs	Bilčovs
13. WUTTI Franc	Ločilo	Podklošter
14. KOLTER Janez	Breg	Suha
15. BUCH Pavel	Klopče	Velikovec
16. GABRIEL Anton	Leše	Št. Jakob v R.
17. GREINER Rajmund st.	Globasnica	Globasnica
18. KORENJAK Janez	Treblje	Šmarjeta v R.
19. HAFNER Franc	Spodnje Krčanje	Grebinj
20. TRIESSNIG Simon	Loče	Bekštanj
21. WALDHAUSER Alojz	Trabesinje	Kotmara vas
22. ROSENZOPF Pavla	Breška vas	Pliberk
23. DRAGASCHNIG Anton	Kostanje	Vrba
24. KORDEŽ Blaž	Podjuna	Globasnica
25. URANK Jože	Encelna vas	Galicija
26. STICKER Johana	Št. Peter	Št. Jakob v R.
27. WASTL Martin	Lovanke	Dobrla vas
28. LOBNIG Štefan	Tolsti vrh	Djekše
29. SABOTNIK Fridi	Plešerka	Hodiše
30. LOGAR Engelbert	Gradiče	Suha
31. URCH Jožef	Plaznica	Žitara vas
32. DOLINŠEK Pavel	Lepena	Železna Kapla
33. LIPNIK Johan	Klopinj	Škocijan
34. EINSPIELER Marjan	Stranje	Bilčovs
35. WERNIG Franc	Kočuha	Šmarjeta v R.
36. KUMER Fric	Blato	Pliberk

ponovno vložila svojo kandidatno listo, na kateri je letos 36 priznanih in priljubljenih kmetov in kmetov iz vsega našega področja.

V ospredju volilne propagande letos niso več lokalni in okrajni problemi kmetijstva, ker so razpuščili občinske kmetijske odbore in jem. Po novem deželnem zakonu

je izgubila deželna Kmetijska zbornica prav tako pravico do izdajanja posameznih subvencij in kreditov. Zato je jasno le to, da bo morala Kmetijska zbornica prarasti iz delivca denarja v pravo zastopstvo svojega stanu, kot sta to že dolgo Delavska in Trgovska zbornica. Problemov je dovolj:

- vedno manj je izrazitih kmečkih vasi, vedno je manj družin, ki bi se ukvarjale s kmetijstvom. Kot drobni zasebni proizvajalci prihajajo kmetje vedno bolj v klešče trgovine, ki njihovo blago odkupuje in posreduje drugim; prav na tem področju, ko gre za težko in z velikim rizikom pridelan šiling, bo morala Kmetijska zbornica napraviti več kot doslej;
- drugo, kar zahteva več pozornosti kmečkega poklicnega zastopstva, je urejanje človekovega okolja in ohranitev kulturne podobe podeželja tako v ravnini, kot pa zlasti v hribovitem svetu.
- Bodoče kmetijsko zastopstvo bo moralo zavzeti jasnejše stališče do vprašanja vzdrževanja številnih poti in cest med podeželskimi naselji. Te ceste in po-

Ignac Domej

14. novembra se ne bomo

zapisali za SLOVENCE!

Izbrali bomo eno izmed naslednjih možnosti:

Zapisali bomo drug jezik

Oddali prazno glasovnico ali prazno kuverto

Ali pa bomo sploh ostali doma